

AZ IMÁDÓJA MEG A FÉRJE

Vígjáték.

Irta: G.B. SHAW. Fordította: Hevesi Sándor.

Szereplők: 2 férfi, 1 nő.

Szin: Egy gazdag londoni kereskedő fogadószobája az 190-es években.

A 37 éves asszonyhoz azzal állit be imádója, a szép 18 éves fiu, hogy még az este szökjék meg vele. Az asszonynak jól esik a romantikus imádat, de sem a szökés, sem egyéb komolyabb kapcsolat lehetősége még csak meg sem fordult a fejében. Legnagyobb gondja, hogy a fiu hozzá irt szerelmes verseit a sógornője megtalálta és minden bizonnyal megmutatja férjének.

Arra akarja rávenni imádóját, hogy férjének az mondja a versekről: azok nem hozzá, hanem egy képzelt nőhöz íródtak, - neki csak megmutatta azokat. A fiu a párbajozó hős szerepében tetszeleg és csak nagynehezen lehet rábírni a hazugságra, de hát a "lovag" megteszi, amit "szive hölgye" kíván. Megjön a férj a versekkel és mikor négy szemközt marad a fiuval, vallati kezdi. A fiu ügyesen elmondja a kívánt mesét. Hangsúlyozza, hogy az asszony csak jó barát, aki iránt szerelemre nem is gondolt soha. A férj megsértődik felesége nevében a fiu közönbösségén és már verekedni kezdenének, mikor bejön az asszony. A "lovag" végül nem tudja tovább magába folytani az igazat, vall a férjnek, aki megkönnyebbülten veszi tudomásul felesége győzelmét és boldogan megbocsájt.